

ಮಾಸ್ಕೋದ ಮೋರೋರ್ಪ್ (ಹಪ್ಪು ಗಟ್ಟದ) ನಗರದಲ್ಲಿ ಹಿಮಬಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಾಕೃತಿಗಳ ಕೆತ್ತನೆ

ಹಿಮ ಯುಗ

ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಇಸ್ತಾಂಬಾಲ್ದ್ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆ ಚೆಂಡಿನಾಟದ ಖುಷಿ

ಚಾಚಿದ ಛಾವಣಿಯಿಂದ ಬಲು ಮೆಲ್ಲಗೆ, ಮೃದುವಾಗಿ ಜಾರಿ ಬೀಳುವ ಹಿಮ, ಕಣ್ಣು ಕೊನೆಯಿಂದ ಹನಿಯುವ ಸಂತಸದ ಬಿಂದು. ಅವಸರದಿಂದ ಮನೆಪಾಠಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ಹುಡುಗಿಯ ಕೊಡೆಯಿಂದ ಉರುಳುವ ಹತ್ತಿಯ ಉಂಡೆ. ಮರಗಿಡಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆವರಿಸಿ ಮಜ್ಬು ಬೆಳಕನ್ನು ಸೂಸುವಾಗ ಕೆಳಗೆಲ್ಲಾ ವೆಲ್ಡೆಟ್ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೃದುತ್ತ.

ಇಳಿಗೆಗೆ ಚಳಿ ಸಮಯ. ಉತ್ತರದ ಕಡೆಗೆ, ಪಶ್ಚಿಮದ ಶೀತವಲಯ, ಸಮಶೀತೋಷ್ಣ ವಲಯದ ನೆಲ, ಕಾಡುಗಳೆಲ್ಲಾ ಶುಭ್ರ ಹಿಮಮಯ. ಬೇಸಿಗೆ, ಮಳೆಗಾಲದ ಹಸಿರು, ನೀಲಿ, ಕೆಂಪು.. ರಂಗುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಶೈತವರ್ಣದ ಶುದ್ಧತೆ ತಂದಿಟ್ಟು ಏಕತೆಯನ್ನು ಮೆರೆಯುವ ಉತ್ಸಾಹ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ. ಜೀವಜಂತುಗಳಿಗೆ ಜಡತ್ವ ತಂದಿಡುವ ದುಸ್ವಾಹಸಕ್ಕೆ ಯತ್ನ. ಆದರೂ ಕಿಟಕಿಯ ಸರಳಿಗೆ ಮುಖವೊತ್ತಿದ ಹುಡುಗಿಗೆ ಸಳಕನ್ನೆ ಬೀಳುವ ಹಿಮದ ಹಳಕಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹುಟ್ಟುವ ಪುಳಕ. ಅಮ್ಮನ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟ ಸುರಿದ ಮಂಜಿನ ರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ಅಡಿಯಿಡುತ್ತ ನಡೆದರೆ ಏನೋ ಮಹತ್ವದ್ದು ಸಾಧಿಸಿದ ಭಾವ. ಗೆಳತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಹಿಮದ ಚೆಂಡು ಮಾಡಿ ಆಡಿದರೆ ಅದರ ಗಮ್ಮತ್ತೇ ಗಮ್ಮತ್ತು.

‘ನಾವೆಂದರೆ ಚೆಟ್ಟುವಟಿಕೆ, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯ ಸಂಕೇತ. ನಮ್ಮನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕುವುದೇ ಈ ಹಿಮಪಾತ?’ ಈ ಕೋತಿಗಳಿಗೆ ಜಿಗಿಯಲು ಮರಗಳೇನೋ ಇವೆ. ಆದರೆ ಜಿಗಿದು ಜೋತಾಡಲು ರೆಂಬೆಗಳಿಗೆನಾಯಿತು? ಪುಸ್ತಕನ್ನೆ ಜಾರಿಸುವ ಹಿಮದ ಹೊದಿಕೆ. ಬೇಡ ಈ ಮರಗಳ ಸಂಗ, ಆಡಲು ನೆಲವೇ ಸಾಕು. ಪರಸ್ಪರ ಹಿಮದ ಎರಚಾಟ, ಮೈ